

Kőrös Judit* – Szilágyi-Tóth Ágnes** –
Ribaritsné Győri Enikő***

A veszélyhelyzet ideje alatt a magánjogi jogi személyekre, az egyéni vállalkozókra és a társasházakra vonatkozó eltérő szabályok megalkotásának jogalkotói célkitűzései, a szabályozással biztosított veszélyhelyzeti működés

BEVEZETÉS

A Kormány az Alaptörvény 53. cikke szerinti veszélyhelyzet fennállását a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III. 11.) Korm. rendeletben hirdette ki.

Már a veszélyhelyzet kihirdetésének napján, 2020. március 11-én megkezdődtek a veszélyhelyzeti jogrendet előkészítő kodifikációs munkák. A feladatokat ismertető egyeztetéseken nagy súllyal nehezedett az Igazságügyi és Magánjogi Jogalkotásért Felelős Helyettes Államtitkárság munkatársaira annak a felelőssége, hogy rövid határidővel jó megoldásokat dolgozzon ki olyan járványügyi helyzetre, amelynek mértékét, pontos alakulását március idusán még nem ismerhette. A veszélyhelyzeti jogalkotás ráadásul olyan új kihívást jelentett, amelyben nem állt rendelkezésre korábbi tapasztalat; ismeretlen terep volt a kodifikátorok számára. A kormányrendeletek előkészítése és egyeztetése sem a szokásos rend szerint történt, így a jogalkotást előkészítő munkatársaknak nagy szakmai felelőssége volt abban, hogy az előkészített normaszöveg világosan és jól fogalmazza meg a szabályokat.

Az Igazságügyi Minisztérium, azon belül is az Igazságügyi és Magánjogi Jogalkotásért Felelős Helyettes Államtitkárság számos olyan törvényt gondoz, amelyek érdemben hatnak ki a polgárok, a gazdálkodó szervezetek helyzetére. A jogi személyek, illetve a számviteli törvény szerinti beszámoló készítésére és elfogadására kötelezett szervezetek számára az április–májusi időszak az éves taggyűlések, közgyűlések időszaka, tehát kiemelten fontos, hogy életszerű és gyorsan alkalmazható válaszok szülessenek a felmerülő kérdésekre. A Minisztériumhoz érkezett megkeresések alapján is tisztán látszott, hogy a szervezeteket is – köztük kiemelten a nagy taglétszámú szervezeteket – a beszámoló elfogadására összehívandó döntéshozó szervi ülések megtartásának, a testületi döntések meghozatalának lehetőségei foglalkoztatták.

E bemutatás tárgyát képező veszélyhelyzeti jogalkotás kapcsán előzetesen kiemelhető, hogy a szabályozás nem törekedett arra, hogy „kis Ptk.”-t vagy „kis társasházi törvény”-t hozzon létre. A veszélyhelyzeti jog is a hatályos törvényekre épült, és csak az eltérő szabályokat kellett kormányrendeleti formában megalkotni. A Magyar Közlöny 2020. április 10-ei számában került kihirdetésre a veszélyhelyzet során a személyes vagyonegyesítő szervezetek működésére vonatkozó eltérő rendelkezésekről szóló 102/2020. (IV. 10.) Korm. rendelet, amely tartalmazta a magánjogi jogi személyekre, a köztisztületekre és a társasházakra vonatkozó szabályokat.

Megemlíthető az is, hogy a veszélyhelyzeti magánjogi jogalkotás kiterjedt olyan kérdésekre is, amelyek a veszélyhelyzet alatt felmerült, esetlegesen egy veszélyhelyzeti kormányrendelet folyamánként előállt helyzetet rendeztek. Ilyen jogalkotás történt az egyéni vállalkozói jogviszony esetében a veszélyhelyzet idején egyes egyéni vállalkozói tevékenységek

* Kőrös Judit: Igazságügyi Minisztérium, Igazságügyi és Magánjogi Jogalkotásért Felelős Helyettes Államtitkárság, Gazdasági Kodifikációs Főosztály, Gazdasági Jogi Kodifikációs Osztály, szakmai főtanácsadó.

** Szilágyi-Tóth Ágnes: Igazságügyi Minisztérium, Igazságügyi és Magánjogi Jogalkotásért Felelős Helyettes Államtitkárság, Gazdasági Kodifikációs Főosztály, Gazdasági Jogi Kodifikációs Osztály, szakmai főtanácsadó.

*** Ribaritsné Győri Enikő: Igazságügyi Minisztérium, Igazságügyi és Magánjogi Jogalkotásért Felelős Helyettes Államtitkárság, Gazdasági Kodifikációs Főosztály, Gazdasági Jogi Kodifikációs Osztály, osztályvezető.

folytatása biztosításáról szóló 131/2020. (IV. 17.) Korm. rendelet megalkotásával.

Bárhogy is ítéli majd meg a jogtudomány és a jogtörténet a veszélyhelyzeti szabályokat, az azokkal meghozott intézkedések helyességét vagy hatékonyságát, a jogalkotást előkészítő munkatársak büszkének arra, hogy tevőlegesen részesei lehettek a rendkívüli kormányrendeletek megalkotásának. A kodifikációs munka során arra törekedtünk, hogy szakmai tudásunk legjavát nyújtsuk.

A MAGÁNJOGI JOGI SZEMÉLYEKRE VONATKOZÓ VESZÉLYHELYZETI SZABÁLYOK

A veszélyhelyzet során a személy- és vagyonegyesítő szervezetek működésére vonatkozó eltérő rendelkezésekről szóló 102/2020. (IV. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. alcíme, az 1–9. §-ai a magánjogi szervezetekre vonatkozó, a veszélyhelyzet alatt érvényesülő eltérő szabályokat tartalmazták.

1. A Rendelet 1. §-a kimondta, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt a polgári jogi szabályok alapján létrejött jogi személyeknek és a nem jogi személy szervezeteknek (a továbbiakban együtt: jogi személy) a rendelet hatálybalépésének napjától a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ptk.), illetve a jogi személyre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket a Rendelet 1. alcímében foglalt eltérésekkel kell alkalmazniuk.

A szabályok tehát minden olyan szervezet esetében iránymutatásul szolgáltak, amelyek a természetes személyek, jogi személyek és esetlegesen egyéb szervezetek által a létesítés szabadságán, a tagok közötti megállapodáson, önkéntes alapon jöttek létre. A Rendelet 1. alcíme ezzel tág személyi kört fedett le, hiszen nemcsak a Ptk.-ban szabályozott jogi személyekre terjedt ki, hanem minden olyan jogi személyre és nem jogi személy szervezetre is, amely polgári jogi alapon jön létre. Idetartoznak a lakásszövetkezetek, az egyesületek speciális formái is.

E körön kívüli, úgynevezett közjogi szervezetekre a Rendelet 1. alcímének rendelkezései nem vonatkoztak. Ez igaz még akkor is, ha a rájuk vonatkozó szabályozás – például köztisztület esetében az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 8/A. § (5) bekezdése – kimondja, hogy háttérjogszabályként a Ptk. rendelkezéseit, illetve egyes jogi személy típusra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. A köztisztületekre és egyes kiemelt, az Igazságügyi Minisztérium gondozásában álló törvényekben szabályozott köztisztületre a Rendelet speciális, önálló alcímekben elhelyezett szabályokat állapított meg.

2. A Rendelet egy szűk kivételi körtől eltekintve – amely kivételt a Rendelet 2. § (1) bekezdése tartalmazta – tiltotta a jogi személy döntéshozó szerve ülésének olyan módon való megtartását, amely a tag személyes részvételét igényli, abban az esetben is, ha az ülés a Rendelet hatálybalépésekor már összehívásra került.

A kivételi körbe azok a jogi személyek tartoztak, amelynek tagjai számára a kijárási korlátozásról szóló 71/2020. (III. 27.) Korm. rendelet – és annak meghosszabbítása – alapján sem volt akadályozott a szociális érintkezés. A Rendelet tehát abból az alapfeltevésekből indult ki, hogy a kijárási korlátozásokra vonatkozó rendelkezések betartása mellett az egy háztartásban, esetleg azonos munkahelyen dolgozó személyek kivételével egyetlen többszemélyes jogi személy sem tud személyes jelenlétet igénylő döntéshozó szervei vagy egyéb testületi ülést lebonyolítani.

Amíg a „Maradj otthon!” felszólítás alapvető társadalmi elvárásként érvényesült, addig a Budapesti Ügyvédi Kamara Hírlevelében közzétett olyan véleményt is lehetett olvasni, amely a kijárási korlátozásról szóló 71/2020. (III. 27.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdés *r*) pontja alá, vagyis „a legszükségesebb esetben a személyes megjelenést igénylő ügyintézés, így hatósági, banki, pénzügyi, biztosítási és postai szolgáltatások igénybevétele” alá tartozónak vélte a taggyűlésen, közgyűlésen való megjelenést. Ez azonban helytelen értelmezés, hiszen a Rendelet szabályai épp azért születtek, hogy megoldást kínáljanak a személyes kontaktus kiváltására, tehát fel sem merülhet, hogy a „legszükségesebb esetet” vagy a hatósági ügyintézését a döntéshozó szervei ülésen való megjelenéssel azonosítsuk.

A kivételi körbe tartozó jogi személyek döntéshozatalára a Rendeletet nem kellett alkalmazni, vagyis ezen jogi személyek döntéshozó szervének működésére a Ptk.-t, illetve a jogi személy létesítő okiratát eltérés nélkül kellett a veszélyhelyzet ideje alatt is alkalmazni. Lehetővé tette ugyanakkor a Rendelet 2. § (2) bekezdése, hogy az elektronikus levélen alapuló kapcsolattartásra, valamint a döntéshozó szerven kívüli szervek döntéshozatalára a Rendelet kerüljön alkalmazásra.

3. A Rendelet 3. és 4. §-a határozta meg, hogy milyen módon biztosítható a jogi személy döntéshozó szervének működése: elektronikus hírközlő eszköz igénybevitelével történő ülésezéssel vagy ülés tartása nélküli döntéshozattal. Az első esetnek a legkézenfekvőbb formája az ún. videokonferencia, a másik eset pedig a Ptk. 3:20. §-ában szabályozott döntéshozatal, amely írásbeli döntési folyamatot modellez le.

Fontos kiemelni, hogy a Rendelet e két döntéshozatali módot a veszélyhelyzet fennállása alatt a jogi személy számára akkor is lehetővé tette, ha a létesítő okirata e megoldásokról nem rendelkezett. A Ptk. előírásai alapján ugyanis mindkét esetben szükséges lett volna, hogy a létesítő okirat az elektronikus hírközlő eszközöket, azok alkalmazásának feltételeit és módját meghatározza, vagy az írásbeli döntéshozattal lehetővé tegye.

A Rendelet az írásbeli, az ülés tartása nélküli döntéshozattal nem tette lehetővé akkor, ha a jogi személyre vonatkozó jogszabály azt eleve kizárta. Ilyen szabályt találhatunk a nyilvánosan működő részvénytársaságra vonatkozóan a Ptk.-ban [3:268. § (4) bekezdése] vagy a lakásszövetkezetekről szóló törvényben. A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény 19. §-ára figyelemmel a 15. § (1) bekezdés *a)–g)* pontjaiban meghatározott kérdésekben – például alapszabály módosítása, tisztségviselők megválasztása vagy felmentése, beszámoló elfogadása – nem lehet írásban szavazni. Ezekben

az ügyekben lakásszövetkezet esetében csak az elektronikus hírközlő eszköz útján való ülésezés jöhetett számításba.

Abban az esetben, ha a jogi személy létesítő okirata az elektronikus hírközlő eszközök használatának, illetve az ülés tartása nélküli döntéshozatalnak a szabályairól nem, vagy a Rendeletben foglaltaktól eltérően rendelkezett, ezeknek a szabályoknak a megállapítására és a tagokkal való közlésére a jogi személy ügyvezetése volt jogosult. Annak érdekében, hogy a szabályok megalkotásához segítséget nyújtson, a Rendelet 4. § (1) bekezdése meghatározta a döntéshozatal garanciális kereteit.

E körben rá lehet mutatni arra, hogy a Rendelet arra is lehetőséget adott, hogy az ügyvezetés eltérjen a létesítő okiratban foglalt szabályoktól. Ennek oka az volt, hogy a tagok veszélyhelyzet alatt vállalható lehetőségei eltérhettek a normál működéskor elvárható és a létesítő okiratban foglalt feltételektől. Így különösen akkor, ha a létesítő okirat szólt az ülés tartása nélküli döntéshozatalról, az vélhetően postai kommunikációra épült. Számolni kellett azonban azzal, hogy a járványveszély kockázata miatt a tagok a postai ügyintézés nem vállalják, azonban az írásbeliség elektronikus formájára vonatkozó jogszabályi feltételeknek biztosítása számukra nehézséget okoz, mert elektronikus aláírással nem rendelkeznek; így a Rendelet a 7. §-a szerinti e-mail-alapú kommunikáció előtt is megnyitotta az utat.

4. A szabályozás abból a feltevésekből indult ki, hogy a Rendelet 3. és 4. §-a szerinti döntéshozatal kis taglétszámú jogi személyek esetében lehet leginkább működőképes. A Rendelet 3. § (3) bekezdése ugyanis fontos garanciális rendelkezést kapcsolt a döntéshozó szerv határozathozatalának a Rendelet szabályai szerinti módjához. Kimondta, hogy a Rendelet 3. § (2) bekezdésében meghatározott valamely módon kell lefolytatni a döntéshozatalt, ha a döntéshozó szerv határozatképessége azzal előreláthatóan biztosítható, azonban a döntéshozatal módját és feltételeit úgy kell meghatározni, hogy a döntéshozatalban valamennyi tag részt tudjon venni.

A jogi személy ügyvezetésének tehát fel kellett mérnie, hogy előreláthatóan eredményes lesz-e a tagok döntéshozatala, és azt is, hogy melyik módon (elektronikus hírközlő eszközzel megtartott ülés vagy írásbeli döntéshozatal útján) lesz az. Fontos továbbá, hogy csak olyan megoldások és szabályok alkalmazása merülhetett fel, amelyek egyetlen tagot sem zártak ki a döntéshozatalból.

A jogtudományi elemzések vélhetően majd rámutatnak arra, hogy a Rendelet 3. § (3) bekezdés utolsó mondatának elvi tartalma nem volt egységes. Az öt fő alatti taglétszámú, valamint a tíz fő meghaladó taglétszámú jogi személyek esetén a tagok többségének akarata nem jelent meg normatív módon. Ez kétségtelenül így van, azonban az öt fő alatti taglétszámú jogi személynél előírás hiányában is azt lehetett életszerűen elképzelni, hogy a tagok és a vezető tisztségviselő olyan személyes kapcsolatban állnak, amelyre támaszkodva közösen tudnak dönteni arról, hogy milyen eljárást kövessenek a veszélyhelyzet alatt. Tíz fő feletti taglétszám esetén az ügyvezetésre háruló, feleslegesnek tűnő adminisztráció lett volna a tagok többségének akarata vizsgálni, elemezni. A szabály lényege ugyanis akkor is megmarad; még ha a tagok többsége kinyilvánítja is akarata, a tagok döntéshozatala csak akkor

folymatható le, ha teljesül az a garanciális elem, hogy van olyan megoldás, amelyben minden tag részt tud venni és a határozatképesség előreláthatóan biztosítható.

A döntéshozó szerv mindazon ügyekben hozhatott határozatot a veszélyhelyzet ideje alatt is, amelyek a hatáskörébe tartoznak, így elfogadhatta a számviteli beszámolót, módosíthatta a létesítő okiratot, és egyéb változtatásokról (pl. a tisztségviselőkkel kapcsolatos döntésekről) is határozhatott.

5. Arra az esetre is biztosított megoldást a szabályozás, ha a jogi személy tagjainak döntéshozatalára nem kerülhetett sor, mert nem álltak fenn az előzőekben ismertetett feltételek. Erre az esetre a Rendelet 5. § (1) bekezdése rögzítette, hogy a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadásáról, az adózott eredmény felhasználásáról és a döntéshozó szerv hatáskörébe tartozó, azonban a jogi személy törvényes működésének fenntartásához, a veszélyhelyzet miatt kialakult helyzet kezeléséhez szükséges, valamint az észszerű és felelős gazdálkodás körében felmerülő haszthatatlan ügyekben a jogi személy ügyvezetése határoz.

A Rendelet 5. §-a meghatározta e döntés meghozatalának módját és korlátait is. Egyes kérdésekben nem tette lehetővé, hogy az ügyvezetés a döntéshozó szerv hatáskörében döntsön (pl. jogi személy megszüntetése, átalakulása, egyesülése, szétválása, tőkeleszállítás), egyes esetekben pedig az ügyvezetés a döntés meghozatala előtt legalább a többségi tagokkal egyeztetni volt köteles.

Kiemelhető, hogy a Rendelet 5. § (2) bekezdésében felsorolt, a jogi személy ügyvezetésének döntési jogkörét meghaladó döntéshozó szervei ügyekre tekintettel a Rendelet 8. § (2) és (3) bekezdése korlátolt felelősségű társaság és -részvénytársaság esetén kifejezetten rendelkezett arról, hogy a kötelező tőkeleszállításról vagy annak meghíúsulása miatti egyéb intézkedésekről a veszélyhelyzet megszűnését követően kell a döntéshozó szervnek határoznia.

A Rendelet 5. §-a alapján hozott ügyvezetési döntések a veszélyhelyzet megszűnését követően megmérettetnek, hiszen az így meghozott döntést a veszélyhelyzet megszűnését követő legfeljebb 90. napra összehívandó rendkívüli döntéshozó szervei ülés napirendjére kell tűzni.

6. A jogi személy döntéshozó szerve működése mellett rendezni kellett az egyéb testületek, elsődlegesen a testületi ügyvezetés működését is.

A jogi személy vezető tisztségviselőkből álló ügyvezető testülete, felügyelőbizottsága, auditbizottsága, valamint jogszabály vagy a létesítő okirat rendelkezése alapján létrehozott más testületi szerve (a továbbiakban együtt: testület) számára a Rendelet a döntéshozó szervhez hasonlóan biztosította az elektronikus hírközlő eszköz útján vagy más személyazonosítást lehetővé tevő elektronikus eszköz igénybevételével történő ülésezést, továbbá akár e-mail útján való egyeztetést és döntéshozatalt is lehetővé tett. E rendelkezésnek is az operatív, a járványügyi helyzethez igazodó, prompt megoldás biztosítása volt a célja. Az ülésezés, a kapcsolattartás szabályait főszaabályként a testület elnöke határozta meg.

A Rendelet számolt azzal a lehetőséggel is, hogy a testületi döntéshozatal azért akadályozott, mert a testület egyes tagjai a járványügyi helyzet miatt akadályoztatva vannak – megbetegednek, kórházba kerülnek –, nem tudnak részt venni

az egyeztetéseken, döntéshozatalban. A Rendelet ezért speciális határozatképességi szabályt alkotott, és a döntésképes tagokat tekintette a testület határozatképessége szempontjából mérvadónak. Végző esetben akár egy személy is jogosult lehetett a határozathozatalra.

E rendelkezéseknek különösen a testületi ügyvezetéssel működő jogi személyek esetében volt nagy jelentősége. A Rendelet a testületi határozatok tekintetében nem tett különbséget aközött, hogy azt a testület milyen hatáskörében eljárva hozta meg. Ebből következően az ügyvezetés (az igazgatóság, az elnökség) a Rendelet 6. §-a szerinti módon meghozhatta az ügyvezetés körébe tartozó döntéseket és a Rendelet 5. §-a alapján a döntéshozó szerv hatáskörébe tartozó, azonban az ügyvezetés által meghozható, meghozandó döntéseket is. A szabályozás tehát súlyos járványügyi helyzet esetében akár azt is lehetővé tette volna, hogy egy – döntésképes – személy határozzon a döntéshozó szerv hatáskörébe tartozó, a jogi személy törvényes működésének fenntartásához, a veszélyhelyzet miatt kialakult helyzet kezeléséhez szükséges ügyekben. Utóbbi döntések garanciális korlátja volt, hogy a döntéshozó szerv a veszélyhelyzet után tartandó ülésén felülbíráhatja a döntést, másrészt, hogy a Rendelet 5. § (6) bekezdése egyértelművé tette, hogy a döntésért való ügyvezetési felelősség e döntésekkel kapcsolatosan is fennáll.

A veszélyhelyzet ideje alatt lejáró vagy megszűnő vezető tisztségviselői, egyéb testületi tisztségviselői és könyvvizsgálói megbízások meghosszabbítására, új személy kinevezésére, választására a veszélyhelyzet alatt a döntéshozó szerv korlátozás nélkül jogosult volt. A jogi személy ügyvezetésének a Rendelet 5. §-a szerinti döntési jogköre – az állandó könyvvizsgáló megbízásának lejárta esetén a szükséges intézkedések meghozatalának kivételével – ezen intézkedések meghozatalára azonban nem terjedt ki. A nyilvánosan működő részvénytársaság esetén a társaság igazgatóságának ugyanakkor e körben ugyanazon jogokat biztosította a Rendelet, mint a döntéshozó szerv esetében. Ennek oka az volt, hogy a nyilvánosan működő részvénytársaság esetében a Rendelet a veszélyhelyzet ideje alatt a döntéshozó szerv működését teljesen felfüggesztette, így minden ügyben az igazgatóság járhatott el.

7. A jogi személy ügyvezetésére telepített döntési jogosítványok mellett a jogi személyre vonatkozó szabályozás legformabontóbb rendelkezésének a 7. § szerinti e-mail-alapú kommunikáció általános lehetősége tekinthető. A Rendelet a jogi személy szervei és a tagok közötti kapcsolattartásban tette lehetővé, hogy elektronikus levelezés folyjon és az elektronikus levél, az e-mail-üzenet is írásbeli jognyilatkozatnak minősüljön. A jogi személy szervei által és a jogi személy tag által küldendő nyilatkozat esetében a Rendelet magas biztonságú elektronikus aláírást írt elő, vagy ennek hiányában az elektronikus ügyintézésre vonatkozó hazai szabályokban kialakított azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítés-szolgáltatással való hitelesítést követelt meg. Természetes személy esetében azonban semmilyen biztonsági követelményt nem írt elő. Ezen utóbbi szabályozási elem miatt formabontó e szabály, hiszen egy e-mailben megjelenő nyilatkozat nem teljesíti a Ptk. írásbeliségre vonatkozó elvárásait.

E kapcsolattartási szabállyal összefüggésben a Rendelet kihirdetését követően felmerült, hogy ha a jogi személy létesítő okirata az elektronikus kapcsolattartást lehetővé teszi e-mail útján, és ahhoz nem fűz olyan többletkövetelményt, amelyet a Rendelet támaszt, abban az esetben például a 4. § szerinti írásbeli döntéshozatalnál a jogi személy hogyan jár el helyesen. Álláspontunk szerint a Rendelet e tekintetben nem írta felül a létesítő okirat rendelkezéseit. A Rendelet 1. §-a ugyanis azt mondta ki, hogy a jogszabályi rendelkezéseket kell az alcímben foglalt eltérésekkel alkalmazni. Ha egy kérdésben a tagok a létesítő okiratban megállapodtak, és az összeegyeztethető a Rendelet rendelkezéseivel, akkor a veszélyhelyzet alatt is alkalmazható volt. A Rendelet célja kettős volt: egyrészt normatív módon kívánt pótolni olyan szabályokat, amelyhez a jogszabályok előírása alapján létesítő okiratbeli rendelkezés kellett volna, másrészt könnyíteni kívánt a tagok, a jogi személy döntéshozatala során az alaki követelményeken. A Rendelet 4. § (1) bekezdés c) pont *ce*) alpontja utalt a 7. §-ra, ugyanakkor nem azt mondta ki, hogy csak a 7. § szerinti módon küldhető meg az írásbeli szavazat, hanem azt, hogy ezen a módon is. Ha tehát a tagok korábbi megállapodása szerint a tagok egymásnak elektronikus levél útján is küldhetnek jognyilatkozatot, és a tagoknak – jogi személy tagoknak – az e-mailen küldött jognyilatkozatukat elektronikus aláírással nem kell ellátniuk, erre a Rendelet 7. §-a alapján sem voltak kötelesek. A döntéshozatalra vonatkozó egyéb követelményeket [Rendelet 4. § (1) bekezdés c) pont] ugyanakkor figyelembe kellett venniük, mert azok nem lehetőségként kerültek meghatározásra.

8. A nyilvánosan működő részvénytársaságok esetében önálló szabályozás jött létre. A nyilvánosan működő részvénytársaság esetében – mint arra fent kitértünk – az írásbeli döntéshozatal a Ptk. alapján kizárt, és e tilalom feloldását nem tekintettük lehetségesnek a veszélyhelyzet ideje alatt sem. Életszerűtlennek és lebonyolíthatatlannak tűnt továbbá, hogy videokonferencia útján minden részvényt be lehessen vonni a közgyűlési döntéshozatalba. Ezért a nyilvánosan működő részvénytársaság esetén kizárólag az tűnt járható útnak, hogy a veszélyhelyzeti időszakon az igazgatóság vezeti át a társaságot. Erre tekintettel az 5. §-ban foglalt ügyvezetési jogosítványokhoz képest többletjogosítvánnyal kellett felruházni a nyilvánosan működő részvénytársaság igazgatóságát. A tőzsdei cégek működőképessége fenntartásának érdekében – amelyhez kiemelt nemzetgazdasági érdek is fűződött – a Rendelet többek között előírta, hogy az igazgatóság jogosult a közgyűlés közzétett napirendjét módosítani, a társaság alapszabályának módosításáról határozni, és lejáró mandátum esetén személyi kérdésekben is dönteni.

A másik fontos eltérés az általános szabályokhoz képest az volt, hogy a veszélyhelyzet megszűnését követő közgyűlés összehívása nyilvánosan működő részvénytársaság esetén nem volt automatikus. Arra csak akkor kerülhetett sor, ha legalább a kisebbségi joggal rendelkező – vagyis a szavazatok legalább 1%-ával rendelkező –, közgyűléssel összefüggésben kért és lefolytatott tulajdonosi megfeleltetés alapján a nyilvánosan működő részvénytársaság részvénykönyvében szereplő részvényesek azt a veszélyhelyzet megszűnését követően írásban kérték, illetve az április végén elfogadott számviteli beszámoló tekintetében május 31-ig kérték.

Figyelemmel arra, hogy a tőzsdei cégek a számviteli törvény szerinti beszámolóikat – januártól decemberig tartó üzleti év esetén – április 30-ig voltak kötelesek elfogadni, ezért a beszámoló elfogadásának, az adózott eredmény felhasználásának – más szóval az osztalékról való döntésnek – a közgyűlési felülvizsgálata kezdeményezésére a részvényeseknek a döntés meghozatalától számított 30 napos jogvesztő határidő állt a rendelkezésükre. Az igazgatóság által meghozott egyéb döntésekkel kapcsolatos közgyűlési felülvizsgálat kezdeményezésére – az előzőekben írt feltételek mellett – a veszélyhelyzet megszűnését követő 30 napos jogvesztő határidő állt a részvényesek rendelkezésére.

9. A veszélyhelyzet ideje alatt sor került a Rendelet módosítására is *a veszélyhelyzet során a személy- és vagyonegyesítő szervezetek működésére vonatkozó eltérő rendelkezésekről szóló 102/2020. (IV. 10.) Korm. rendelet módosításáról szóló 231/2020. (V. 25.) Korm. rendelettel*. A módosítás egy további rendelkezéssel bővítette a szabályozást, és célja az volt, hogy a jogi személyeket rábírja arra, hogy a számviteli beszámoló elkészítését, elfogadását és letétbe helyezését, közzétételét ne halogassák. Ha a döntéshozó szerv képes a döntéshozatalra, akkor elsődleges feladata a beszámoló elfogadása. A rendelkezés nem minden jogi személyre terjedt ki, csupán azokra, amelyeknek létesítő okirata a Ptk.-tól eltérően magas, legalább minősített többséggel történő határozathozatalt ír elő a beszámoló elfogadására. A beszámoló elfogadásáig ezek a jogi személyek csak valamennyi tag egyhangú határozatával hozhattak meg bármely más döntést. E rendelkezést már a folyamatban lévő döntéshozatali eljárásokban is alkalmazni kellett.

10. A veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 18. §-a a cégbejegyzési, változásbejegyzési eljárások és a civil nyilvántartásba vételi és változásbejegyzési eljárások vonatkozásában érdemi eltérő szabályt nem állapított meg. A személyes kontaktus elkerülése érdekében előírta, hogy az eljárásokban csak okirati bizonyítás folytatható le. Ez a cégeljárás tekintetében változást nem jelentett, hiszen a cégbejegyzési és változásbejegyzési eljárásokban a hatályos szabályok szerint is csak okirati bizonyításnak van helye. A civil nyilvántartási ügyekben e rendelkezés annyi korlátozást jelentett, hogy kizárta, hogy a szervezet képviselőjét vagy egyéb személyt a bíróság maga elé idézzen a kérelem tisztázása, a hiánypótlás teljesítése végett.

11. A Gazdaságvédelmi Akcióterv végrehajtása érdekében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, valamint a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény rendelkezéseinek eltérő alkalmazásáról szóló 249/2020. (V. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 249/2020. Korm. rendelet) számos más ország gyakorlatához hasonlóan a felszámolási eljárások megindítását kissé elnehezítette annak érdekében, hogy csak indokolt esetben induljanak felszámolási eljárások. A 249/2020. Korm. rendelet kimondta, hogy a hitelezők csak a jogszabályban meghatározott 75 napos türelmi idő leteltét követően kezdeményezhetnek felszámolást, és az adós által ki nem fizetett tartozás összegének meg kell haladnia a 400 000 forintot.

Annak érdekében, hogy minél kevesebb cég kerüljön jogutód nélkül megszüntetésre, a kénysztörlési eljárások 2020. október 31-ig felfüggesztésre kerültek, és új kénysztörlési eljárások sem indulhattak. A 249/2020. Korm. rendelet 2020. október 31-ig lehetőséget biztosított a kénysztörlési eljárás alatt álló cégeknek arra, hogy törvényes működésüket helyreállítsák, ezzel kikerüljenek a kénysztörlés hatálya alól és továbbműködhessenek. Ez alól kivételt képeztek azok a kénysztörlési eljárások, amelyek azért indultak, mert a cég – a közkereseti társaság, a betéti társaság – a rá vonatkozó anyagi jogi előírás – Ptk. – alapján a törvény erejénél fogva megszűnt. Ezek az eljárások tehát tovább folytak.

A TÁRSASHÁZAKRA VONATKOZÓ VESZÉLYHELYZETI SZABÁLYOK

A veszélyhelyzet kapcsán az egy épületben élő lakóközösség védelme, valamint a társasház szervei működőképességének biztosítása céljából szükséges volt a társasházak esetében is speciális szabályokat alkotni.

1. A Rendelet 11. § (1) bekezdése kimondta, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt a társasház – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – nem tart közgyűlést. A rendelkezés nem a közgyűlés „összehívását”, hanem a közgyűlés megtartását tiltotta, ezért e tilalom nemcsak a tulajdonostársak személyes megjelenésével tartandó közgyűlésre, hanem a közgyűlési döntés írásbeli szavazás útján történő meghozatalára is vonatkozott. Közgyűlési döntés értelemszerűen ugyanis csak közgyűlés – a tulajdonostársak egyidejű jelenlétét és kölcsönös kommunikációját biztosító üléssel, vagy ilyen ülés tartása nélkül, írásban történő – megtartása esetén hozható.

A teljes tilalom indoka az volt, hogy bár a járványhelyzetben nyilvánvalóan a személyes jelenléttel zajló közgyűlés volt kerülendő a leginkább, de az írásbeli szavazás is hordozhatott személyes kontaktusból fakadó kockázatokat (pl. ha a szervezeti-működési szabályzat alapján a szavazólapokat szavazatszámláló bizottság előtt kell leadni, vagy azokat a közös képviselő jogosult akár személyesen is begyűjteni a tulajdonostársaktól).

A tiltással egyidejűleg a Rendelet lehetővé tette a veszélyhelyzet ideje alatt lejáró határidejű kötelező döntések későbbi időpontban való meghozatalát. Ilyen döntés az éves elszámolásról és a következő évi költségvetésről való döntés, melyre a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tt.) május 31-i határidőt szab [Tt. 35. § (1) bekezdés]. A „más kötelező döntés” kategóriájába számos döntés beletartozhat: például olyanok, melyek meghozatalára valamely ágazati jogszabály konkrét naptári napot határoz meg, vagy olyanok, amelyeket valamely időponttól eltelt meghatározott időtartam alatt vagy meghatározott időpontig kell meghozni – ilyen pl. a társasház feletti törvényességi felügyeleti eljárásban a bíróságnak a közgyűlés összehívására kötelező határozata alapján szükséges közgyűlés megtartása. E közgyűlési határozatokat a Rendelet értelmében a veszélyhelyzet megszűnését követő 90 napon belül kell meghozni.

A közgyűlés megtartásának tilalma alól egy kivételt megteremtett a jogszabály: közgyűlést kellett tartani, ha azt a tulajdoni hányad 1/10-ével rendelkező tulajdonostársak a napi-rend, az ok és a közgyűlési határozatra tett javaslat megjelölésével írásban kérték.

A Rendelet 11. § (2) bekezdése egyértelművé tette, hogy a tulajdonostársak kezdeményezése esetén is a közgyűlési döntés csak írásbeli szavazással hozható meg, egyidejű személyes jelenléttel zajló közgyűlés formájában nem. Jelzendő, hogy ebből is következik, hogy a főszabály szerinti tilalom az „írásbeli” közgyűlésre is vonatkozott.

Az írásbeli szavazás módjára a szervezeti-működési szabályzat rendelkezései voltak az irányadók. Ha azonban az adott társasház szervezeti-működési szabályzata ilyen rendelkezéseket nem tartalmazott, akkor a Rendelet kiegészítő szabályként kimondta, hogy az írásbeli szavazás részletszabályait – ideértve az eredmény megállapítását is – a közgyűlési meghívóban kell megállapítani. A Rendelet egyrészt azért használta a „meghívó” kifejezést, mert a Rendelet a közgyűlés „tartásának” módjáról rendelkezett, másrészt mert ez a dokumentum nem csupán az írásbeli szavazásra vonatkozó – Tt. szerinti – „felhívás”, hanem az írásbeli szavazás részletes eljárásrendjét is magában foglaló irat.

El kell választani egymástól a közgyűlés – írásbeli – megtartásának előfeltételeit, valamint a szavazás eljárásrendjét. A Rendelet 11. § (2) bekezdése csak azt szabályozta, hogy mely esetben lehet a közgyűlést – írásbeli módon – megtartani: ez az előfeltétel az, hogy a közgyűlés megtartását a tulajdoni hányad legalább 1/10-ével rendelkező tulajdonostársak kérik. A Rendelet 10. §-ából fakadóan a Rendeletben eltérően nem szabályozott kérdésekben a társasházi szabályozás, vagyis elsődlegesen a Tt. volt az irányadó. Mivel a Rendelet nem tartalmazott eltérő rendelkezést arra nézve, hogy a tulajdonostársak kezdeményezése esetén kinek kell a közgyűlés – írásbeli – megtartásáról gondoskodnia, e tekintetben a Tt. szabályai voltak alkalmazandók, melynek értelmében az írásbeli szavazásra vonatkozó felhívást (szervezeti-működési szabályzatbeli rendelkezés hiánya esetén a Rendelet szerinti „meghívót”) a közös képviselő, illetve intézőbizottság elnöke küldi meg a tulajdonostársaknak, a kezdeményező tulajdonostársak által tett határozati javaslat csatolásával (lásd Tt. 40. §). Ezzel van összhangban az is, hogy a Rendelet értelmében az írásbeli szavazás eredményét is a közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke közli a tulajdonostársakkal, a szavazásra megjelölt határidőt követő nyolc napon belül [Rendelet 11. § (2) bekezdés utolsó mondata].

A tulajdonostársak kezdeményezése esetén a Rendelet általánosan, bármilyen közgyűlési döntés esetében lehetővé tette a közgyűlés írásbeli döntéshozatalát. Mivel a Tt. szerint is bármilyen közgyűlési döntés meghozható írásban [Tt. 40. § (1) bekezdése], ezért ezt a Rendelet sem korlátozta.

2. A Rendelet könnyítést adott a tulajdonostársak és a társasház szervei közti kommunikációban azzal, hogy kimondta, hogy a társasház működése körében, valamint az érintettek egymás közti viszonyaiban írásbeli nyilatkozatnak, közlésnek minősül az írásbelinek nem minősülő elektronikus úton (pl. e-mail, internetes alkalmazás) tett nyilatkozat is, ha azonosítható a nyilatkozattevő személye, a nyilatkozat tartalma, a nyilatkozat megtételének időpontja, és a címzett

személye (Rendelet 12. §). A közgyűlési írásbeli szavazás a társasház működése körében tett nyilatkozatnak minősül, ezért arra is alkalmazandó volt ez a rendelkezés.

3. A veszélyhelyzet ideje alatt kiemelt cél volt a társasház szervei működőképességének biztosítása, ezért a Rendeletben törekedtünk a járványügyi helyzetben előforduló lehetséges esetek kezelésére szabályokat alkotni.

A Rendelet ezért számolt azzal a esettel, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt az intézőbizottság feladatok ellátására képes tagjainak száma az eredetileg megválasztott taglétszámhoz képest lecsökken (pl. járványügyi karanténba kerülés vagy akár halál okán). Ebben az esetben egyrészt nem kellett új tagot választani, másrészt az intézőbizottság akkor is működhetett a csökkent létszámmal, ha a tagok száma nem érte el a Tt. 27. § (3) bekezdése szerinti minimum három tagot (Rendelet 13. §).

A közös képviselő fenntartása érdekében a Rendelet kizárta, hogy akár a közös képviselő (intézőbizottság), akár a közgyűlés (utóbbi a fentiek szerinti írásbeli döntéssel) megszüntesse a közös képviselői jogviszonyt [Rendelet 14. § (1) és (2) bekezdése]. Arra az esetre, ha a közös képviselő (intézőbizottság) határozott idejű megbízatása a veszélyhelyzet ideje alatt járt volna le, a Rendelet az új közös képviselő (intézőbizottság) megválasztásáig, de legkésőbb a veszélyhelyzet megszűnését követő 90. napig meghosszabbította a közös képviselői feladatok ellátásának kötelezettségét [Rendelet 14. § (3) bekezdése].

A közös képviselő vagy az intézőbizottság megbízatása megszűnhetett e személyek (intézőbizottság esetén az összes tag) halálával is (amelynek a járványügyi helyzetben nagyobb volt a kockázata), illetve számolni kellett azzal, hogy a veszélyhelyzet folytán nem lesznek képesek ellátni a feladataikat (pl. megbetegedés, karanténba kényszerülés vagy kórházi ápolás miatt). A közös képviselői feladatok ellátása érdekében erre az esetre a Rendelet szükségmegoldást alkalmazott mikor kimondta, hogy az új közös képviselő (intézőbizottság) megválasztásáig a feladatokat a számvizsgáló bizottság látja el, valamint számvizsgáló bizottság hiányában, vagy ha a veszélyhelyzet folytán a számvizsgáló bizottság sem képes eljárni, az új közös képviselő (intézőbizottság) megválasztásáig a feladatokat bármely tulajdonostárs elláthatja [Rendelet 14. § (4) bekezdése].

Ugyanakkor e szükségmegoldások csak behatárolt ideig voltak alkalmazandók, ezért a Rendelet rendelkezett arról, hogy az új közös képviselőt (intézőbizottságot) a veszélyhelyzet megszűnését követő 90 napon belül meg kell választani [Rendelet 14. § (5) bekezdése].

4. A társasházzal összefüggő speciális eljárás, a társasház szerveinek törvényességi felügyeleti eljárása kapcsán is indokolt volt néhány sajátos rendelkezés megalkotása.

A törvényességi felügyeleti eljárásban eljáró jegyző, valamint a társasház (a közös képviselő, a bejelentő, a tulajdonostársak) közötti kommunikáció egyszerűsítését szolgálta az, hogy írásbeli közlésnek minősülhetett az írásbelinek nem minősülő elektronikus úton (pl. e-mail, internetes alkalmazás) történő közlés is, valamint hogy az iratok továbbítása esetén azokat elegendő volt – postai út esetében – egyszerű másolatban, illetve – elektronikus küldés esetén – szkennelve csatolni [Rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése].

A törvényességi felügyeleti eljárásban a jegyzőnek lehetősége van az eljárásra okot adó körülmény fennállását a helyszínen ellenőrizni, valamint a helyszínen megtekintheti a társasház működésével kapcsolatos iratokat, és a közös képviselőt személyesen is meghallgathatja [a jegyző társasházak feletti törvényességi felügyeletének eljárási szabályairól szóló 155/2015. (VI. 25.) Korm. rendelet 7–9. §]. A veszélyhelyzet ideje alatt cél volt a személyes kontaktusok lehetséges csökkentése, ezért a Rendelet úgy rendelkezett, hogy a kizárólag személyes jelenléttel elvégezhető eljárási cselekmények nem folytathatók le, és ha ez az eljárás további folytatásának akadálya, az eljárás félbeszakad a félbeszakadás okának elhárultáig vagy a veszélyhelyzet megszűnését követő napig (utóbbi lényegében a félbeszakadás oka elhárulásának egy speciális esete). A félbeszakadás megszűnésének napján az eljárás folytatódik, és a határidők e naptól újra kezdődnek [Rendelet 15. § (2) bekezdése].

AZ EGYÉNI VÁLLALKOZÓKRA VONATKOZÓ SPECIÁLIS VESZÉLYHELYZETI SZABÁLYOK

A pandémiás helyzet fokozódásával párhuzamosan sok egyéni vállalkozó nyújtotta be a nyilvántartást vezető szervnek szünetelés iránti kérelmét. Ezen egyéni vállalkozók jellemzően azok voltak, akiknek a járvány miatt gazdasági tevékenységük visszaesett, vagy egyáltalán nem tudták folytatni tevékenységüket.

A Kormány a koronavírus-világjárvány nemzetgazdaságot érintő hatásának enyhítése érdekében szükséges azonnali intézkedésekről szóló 47/2020. (III. 18.) Korm. rendelet közterhekkel kapcsolatos részletszabályairól és egyes új intézkedésekről szóló 61/2020. (III. 23.) Korm. rendelet 1. § (8) bekezdése értelmében egyes, a járvány miatt nehéz helyzetbe került kisvállalkozásoknál három hónapra mentesítést adott a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény szerinti tételes adó megfizetése alól. Ugyanakkor több olyan egyéni vállalkozó volt, akik a 61/2020. (III. 23.) Korm. rendelet hatálybalépését megelőzően már bejelentették szünetelés iránti kérelmüket, ezért az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Evecvtv.) 18. § (1) bekezdése szerint legalább egy hónapig szüneteltetniük kellett volna tevékenységüket. E szünetelés adminisztratív terheket is rótt az egyéni vállalkozókra (rendkívüli bevallás elkészítése), emellett a Kormány által biztosított kedvezményeket sem tudták igénybe venni.

Jelentős számban érkeztek a nyilvántartást vezető szervhez olyan kérelmek, amelyek a szünetelés visszavonására irányultak. A nyilvántartást vezető szervnek az Evecvtv. szerint azonban nincs olyan hatásköre, hogy visszamenőlegesen töröljön a nyilvántartásból egy olyan adatot, mely egyébként nem jogszabálysértő vagy nem hibás.

A veszélyhelyzet idején egyes egyéni vállalkozói tevékenységek folytatása biztosításáról szóló 131/2020. (IV. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 131/2020. Korm. rendelet) a fenti indokok alapján biztosította azt a lehetőséget, hogy az érintett egyéni vállalkozók rendhagyó módon kérelmezhesék tevékenységük szünetelésére vonatkozó adat törlését a nyilvántartásból.

A 131/2020. Korm. rendelet ugyanis a hatálybalépésétől számítva tizenöt napot biztosított arra, hogy a 2020. március 11. napja és 2020. március 30. napja között a tevékenységének szünetelését bejelentő egyéni vállalkozó kérje a tevékenységének szünetelése iránti bejelentés visszavonását vagy szüneteltetett tevékenységének egy hónapon belüli folytatását.

A 2020. március 11-i dátum a veszélyhelyzet fennállását megállapító 40/2020. (III. 11.) Korm. rendeletre utal, míg a 2020. március 30-a az egyéni vállalkozók adózását könnyítő 61/2020. (III. 23.) Korm. rendelet hatálybalépését követő egy hétben tevékenységüket szüneteltetők esetén állapította meg azt a személyi kört, akiknél a bejelentés rendkívüli módosításának lehetőségét biztosítani kívánta. Meg kell jegyezni, hogy március utolsó hetében rengeteg bejelentés érkezett a nyilvántartást vezető szervhez, mely rendkívüli módon megterhelte az informatikai rendszert, alkalmanként fennakadásokat is okozva. Ezért volt indokolt az, hogy az adókönyvtés hatálybalépését követő napokban szünetelést bejelentő egyéni vállalkozók is élhessenek a lehetőséggel.

Ha az egyéni vállalkozó a 131/2020. Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés *a*) pontjában foglalt lehetőséggel élve visszavonta tevékenységének szünetelésére irányuló kérelmét, úgy kellett tekinteni, mintha a szünetelésre nem is került volna sor. A tapasztalatok alapján a vártnál lényegesen nagyobb számban tettek erre irányuló bejelentést az egyéni vállalkozók.

A jogalkotó biztosította azt a lehetőséget is, hogy a 131/2020. Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján az Evecvtv. rendelkezésétől eltérően az egyéni vállalkozó egy hónapnál rövidebb ideig is szüneteltethesse tevékenységét, figyelemmel arra, hogy a bizonytalan gazdasági helyzetben ez is könnyebbé tehető a vállalkozói tevékenység folytatása során. Ezt a lehetőséget a jogalkotó időbeli korlát nélkül biztosította, azaz nemcsak a tevékenységet 2020. március 11. és 30. között szüneteltető egyéni vállalkozók számára, hanem a veszélyhelyzet fennállása alatt szüneteltetett jogviszonyokra is.

A VESZÉLYHELYZET MEGSZŰNÉSE UTÁN FENNTARTANDÓ SZABÁLYOK

A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készületségről szóló 2020. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Vmtv.) 2020. június 18-án lépett hatályba. A Vmtv. a magánjogi jogi személyek, a társasházak és egyéni vállalkozók tekintetében is több veszélyhelyzeti szabályt meghatározott ideig fenntart a magyar jogrendben.

1. A Vmtv. magánjogi jogi személyekre vonatkozó rendelkezései 2020. december 31-ig lesznek hatályban.

A Vmtv. a veszélyhelyzet megszűnésére tekintettel nem tartja fenn a jogi személy döntéshozó szervének személyes jelenlét melletti megtartására vonatkozó tilalmat, azonban év végig lehetővé teszi a jogi személyek számára, hogy a Rendeletben kialakított rugalmas döntéshozatali megoldásokat akkor is alkalmazhassák, ha a létesítő okirat ennek lehetőségéről vagy feltételeiről nem rendelkezik. A Vmtv. ugyanakkor nem tartja fenn azt a rendelkezést sem, amely alapján akkor is alkalmazhatóak a szabályok, ha a létesítő

okirat eltérően rendelkezik. Tehát ha a jogi személy létesítő okirata rendezi akár a videokonferencia útján való ülésezés szabályait, akár az ülés tartása nélküli (írásbeli) döntéshozatal szabályait, akkor a jogi személynek a létesítő okirat rendelkezéseit kell alkalmaznia. Fennmarad a számviteli beszámoló elfogadására vonatkozó rendelkezés is, azonban azt csak szeptember 30-ig kell alkalmazni.

Az elektronikus hírközlő eszköz segítségével történő ülésezés és az írásbeli döntéshozatal szabályai csak a veszélyhelyzet megszűnésére tekintettel változnak, érdemben azonban nem. Ilyen változás, hogy az elektronikus hírközlő eszköz segítségével történő ülésezés történhet úgy is, hogy csak egyes tagok vannak ilyen formában jelen az ülésen, és a többi tag személyesen megjelenik az ülésen. Írásbeli döntéshozatal esetében a szavazat visszaküldésének határideje a Ptk. szerinti nyolcnapos határidőhöz igazodik immár, és megszűnik az a tilalom is, hogy a tagok nem kérhetik az ülés összehívását.

Fontos megjegyezni, hogy a Vmtv. normatív módon mondja ki, hogy ezen döntéshozatali módokat elsődlegesen akkor kell segítségül hívnia a jogi személynek, ha 2020. december végéig esetlegesen bevezetésre kerülő járványügyi korlátozások miatt a személyes kontaktusok számát korlátozni kell.

A Vmtv. megtartja az e-mail-alapú kommunikáció lehetőségét, és a rendelkezés szövegezésében kisebb módosítások történtek annak érdekében, hogy a fent ismertetett, a létesítő okirat rendelkezésének elsődlegessége a normaszöveg szintjén is megjelenjen a szabályozásban.

A rendelkezések egyebekben rendezik azokat a kérdéseket, amelyeket a Rendelet a veszélyhelyzet megszűnését követő időponttal írt elő. Ezek a veszélyhelyzet megszűnése után, legkésőbb a veszélyhelyzet megszűnését követő 90. napra összehívandó döntéshozó szervi ülésre vonatkozó rendelkezések, a veszélyhelyzet ideje alatt elmaradt döntések meghozatalára vonatkozó előírások.

Fontos újdonsága a Vmtv.-nek, hogy a veszélyhelyzet után 60 napon belül vagy az előzőekben írt veszélyhelyzet utáni

döntéshozó szervi ülés napjáig megszűnő vezető tisztségviselői, felügyelőbizottsági, egyéb testületi és könyvvizsgálói megbízatásokkal összefüggésben is rendelkezik.

2. Társasházak esetében a veszélyhelyzet megszűnését követően a veszélyhelyzet idejére alkalmazandó speciális rendelkezések többségét nem volt indokolt még meghatározott ideig sem fenntartani. Így a Vmtv.-ben például nem került meghosszabbításra a társasház belső kommunikációjára, illetve a törvényességi felügyeleti eljárás során történő kommunikációra vonatkozó kivételes szabályok hatálya, mert a veszélyhelyzet megszűnésének napját követően történő közlés, vagy megteendő eljárási cselekmény során e rendelkezések helyett már alkalmazni lehet a jogszabályokban vagy a szervezeti-működési szabályzatban szereplő közlési előírásokat.

A veszélyhelyzet megszűnését követően természetesen a közgyűléstartási tilalmat sem volt indokolt fenntartani. Ugyanakkor törvényi szinten ki kellett mondani azokat a Rendeletbeli szabályokat, melyek a veszélyhelyzet megszűnését követő időszakra rendelkeztek – ilyen a kötelező döntések, valamint az új közös képviselő (intézőbizottság) megválasztására vonatkozó közgyűlési határozat veszélyhelyzet megszűnését követő 90 napon belüli meghozatalának kötelezettsége, a félbeszakadt törvényességi felügyeleti eljárás folytatása.

A Vmtv. átmeneti rendelkezést is tartalmaz arra az esetre, ha a közgyűlési döntés írásbeli szavazással történő meghozatalát a tulajdonostársak a veszélyhelyzet megszűnéséig még a Rendelet szabályai alapján kérték: ez esetben a szavazást és az eredményközlést még a Rendelet szerinti módon le lehet folytatni.

3. Az egyéni vállalkozók számára a Vmtv. 2020. december 31-ig biztosítja, hogy az Evecvtv.-ben előírt egy hónapnál rövidebb ideig is szüneteltethessék tevékenységüket.